

عنوان مقاله:

سبک شناسی رسائل امام حسین (ع)

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی نوآوری و تحقیق در هنر و علوم انسانی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

فرهاد محمدی نژاد - استادیار گروه معارف دانشگاه پیام نور استان البرز

احمد محمدی نژاد پاشاکی - دکتری زبان و ادبیات عربی دانشگاه فردوسی مشهد

سید حسین سیدی - استاد، دانشگاه فردوسی. مشهد

مرضیه آباد - دانشیار، دانشگاه فردوسی. مشهد

خلاصه مقاله:

بی تردید رسائل یک سبک نوشتاری- ارتباطی هستند که در گستره فرهنگ و ادبیات ملت ها جایگاه ویژه ای دارند. این آثار علاوه بر جنبه های اجتماعی و تاریخی که می توان برای آن ها متصور شد از جنبه های ادبی و زبان شناسی عصر خود برخوردارند.. امام حسین(ع) در شرایط سخت پس از شهادت امام حسن(ع)، مسؤلیت خود را بیشتر از طریق کلام و سخن که بخشی از آن در قالب نامه های برجای مانده از آن حضرت تجلی یافته، به انجام رسانیده است. کلام وی در عین حال که رابطه ادبی را به زیباترین شکل ممکن در کلامشان به تصویر کشیده، حاوی موضوعات گوناگون و متنوع در رابطه با جنبه های مختلف هدایت انسان است. از آنجایی که نکته مهم در سبک شناسی توجه به بسامد است؛ این مقاله سعی نموده با واکاوی شکلی نامه های امام حسین(ع) با روش استقصایی، بسامد های مربوط به ساختارهای زبانی و ادبی را در قالب نمودار عرضه نماید

کلمات کلیدی:

رسائل ، امام حسن مجتبی(ع) ، امام حسین(ع) ، بینامتنیت ، قرآن ،

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/431888>

